

ALLI PEBRE

Batasuna gira

És lògic que la darrera proposta de pau presentada per Batasuna s'hagi rebut amb un cert escepticisme, tenint en compte fracassos recents com el del Pacte de Lizarra, però el que ja no trobo tan normal és el menyspreu amb què l'han obsequiat la majoria de forces polítiques catalanes, com si el problema de la violència al País Basc ens fos aliè i no hagués colpejat durament els Països Catalans, des d'Hipercor fins a Ernest Lluch. Només la ignorància pot disculpar aquesta actitud, perquè sentir parlar Batasuna de pau sempre és una bona notícia. Si, a més, aquesta proclama no són paraules buides i arriba acompanyada d'una clara aposta per les vies estrictament pacífiques i democràtiques i de la voluntat de diàleg amb totes les parts sense exclusions, fins i tot amb els "enemics", per resoldre el conflicte, doncs més raó per parlar l'orella.

No es tracta d'un segon Lizarra. Aquí no es condiciona la pau a aconseguir determinats objectius polítics. La novetat de la proposta d'Arnaldo Otegi és que se separa clarament la discussió política de la fi de la violència. La seva proposta situa en el terreny dels partits el debat sobre el futur d'Euskadi, sense posar cap condició de partida i només una final, que sigui votada democràticament pels bascos en referèndum. Otegi va limitar el paper d'ETA a la negociació amb l'estat sobre el lliurament de les armes, la solució al problema dels presos i la rehabilitació de les víctimes de tots els bàndols. Aquí hi ha un canvi molt significatiu. Per primera vegada, el lideratge correspon als polítics. És, doncs, el moment de la política, si és que a algú li interessa de veritat resoldre el conflicte basc i aconseguir una pau veritable i definitiva.

Pere Martí

La crònica

La **ressurrecció** d'una discoteca i els **Països** de Maragall

Dissabte, 13 de novembre

El retorn de Chocolate. Insòlit, molt insòlit: una manifestació origina a València la reobertura de Chocolate, una llegendària discoteca de Sueca coneguda a tot l'estat espanyol que va destacar com a catedral de la "ruta del bakalao". Chocolate, després de 24 anys d'obrir cada cap de setmana ininterrompudament, va tancar les portes fa poc per qüestions de negoci. Però la matinada del dissabte 13, centenars dels seus clients —xavals de barri devots de la música makina— es manifestaren a l'aparcament de la sala, i amenaçaren de fer-ho cada cap de setmana. Finalment, la direcció de Chocolate ha acordat obrir, com a mínim, el dia 7 de desembre per als seus fidels, i ha programat a un dj maker de referència: Javi Boss, conegut com "el puto amo" i peça clau de la sala Central Rock d'Almoradí. Amb ell, i no és broma, punxarà també un tal Dj Osama.

Dimarts, 16 de novembre

Les enquestes de Rosa Conde. El diari *La Vanguardia* publica un sondeig electoral de l'Instituto Noxa que detecta una millora de la intenció de vot per al PSC que, d'aquesta manera, aconseguiria superar en escons CiU. Els socialistes n'obtindrien 44 (abans en tenien 42) i CiU, 43 (en va treure 46). "El descens de CiU posa en perill l'actual majoria nacionalista a la Cambra catalana", destaca la informació. Cal recordar que un dels alts responsables de l'Instituto Noxa, autor de l'enquesta, és l'exministra socialista Rosa Conde. En la seva última enquesta abans de les eleccions al Parlament de Catalunya, l'Instituto Noxa, com tantes altres empreses que van fer sondejos electorals, va pronosticar una desfeta de Convergència i Unió que no es va produir. Més aviat al contrari: CiU va ser el partit que obtingué més vots en aquells comicis.

Dimecres, 17 de novembre

IB3 començarà amb només quatre hores de programació. La televisió autònoma balear, IB3, començarà a emetre el pròxim 1 de març, tal i com estava previst. Però no durant tota la jornada. Fins al setembre següent, l'horari de programació que ocuparà serà únicament de quatre hores: informatius i alguns programes de producció pròpia. Encara està en l'aire si finalment ingressarà o no, i si es dona el cas com, a la FORTA per accedir al futbol i a pel·lícules del fons de la Federació de Televisions Autònòmiques. És a dir, que tot continua tan fosc com sempre sobre aquesta televisió: i els responsables no semblen gaire animats a fer-hi llum.

Els Països de Maragall. El president de la Generalitat de Catalunya, Pasqual Maragall, reflexiona en veu alta sobre l'acceptació del terme "Països Catalans" al País Valencià i calcula el rebuig a aquesta terminologia en un 90% dels ciutadans valencians. Li sap greu el rebuig del president de la Generalitat Valenciana, Francesc Camps, a la seva Euroregió i pensa que una alternativa a "Països Catalans" estovaria la seva ànima euroregional. El president del Parlament de Catalunya, Ernest Benach, demostra que negar aquell terme crea rebuig entre els del Principat. Per ell, la nació catalana inclou també el País Valencià i les Illes: "És la nostra expressió natural i hi ha arguments històrics, culturals de tradició i fins i tot econòmics i socials que el justifiquen."

Dijous, 18 de novembre

40% de fracàs escolar a Balears

Segons les dades fetes públiques pel Govern de Balears, fins al 40% dels al·lots en edat escolar no obligatòria abandonen els estudis abans d'acabarlos, molt per sobre de la mitjana espanyola (29%) i europea (18,5%). Com és fàcil suposar, són els al·lots de famílies econòmicament més modestes els que

EL POLS

A dalt, una escena de la "ruta del bakalao" en els anys noranta, un temps en què València es va convertir en la meca de l'hedonisme salvatge. Un dels seus temples, Chocolate, va tancar i ara ha ressuscitat gràcies a una manifestació dels seus fidels. El president del Parlament de Catalunya, Ernest Benach, ha defensat el terme i el concepte de "Països Catalans" que el president de la Generalitat de Catalunya, Pasqual Maragall, havia proposat substituir o arraconar.

Parlem-ne

El 1967, l'advocat valencià Josep Antoni Perelló Morales es va presentar a les eleccions per a diputat a les Corts en representació del terç familiar i amb una campanya a l'estil americà —deien aleshores— polaritzada en un eslògan arriscat i lleugerament provocador: "Sóc J. A. Perelló, pregunte". Va arrasar els competidors i fou l'inici d'una carrera política que hagués pogut ser més brillant si haguera posat unes dosis de cinisme. Es tractava, tanmateix, d'un individu complex i bastant honrat.

Quaranta anys després, el president de la Generalitat, Francesc Camps, repeteix la jugada. Aquest diu "parlem", no "parlem-ne" ni "pregunteu", però tant li val. La diferència és altra. En primer lloc, la molt distinta oportunitat política, ja que Perelló es jugava la pell davant unes autoritats i un veïnat imprevisibles que podien embanyar-lo. Ara, en canvi, el Molt Honorable s'ha enfrontat amb un públic selecte i seleccionat. És veritat que no ha posat límits a les qüestions, però era obvi que el personal era de la seua corda. Amb tot i això, ha estat una bona iniciativa propagandista.

Llàstima que aquesta voluntat de transparència no la demostre a les Corts contestant amb detall i puntualitat les qüestions que l'oposició planteja o que RTVV practique encara l'escapisme polític —no tractar amb imparcialitat els problemes— i rebutge el debat entorn dels assumptes públics d'interès general. Estaria molt bé que el president fóra conseqüent amb aquesta proposta i el Govern valencià iniciara una insòlita política de transparència parlant de tot i amb tots. Si no és electoralisme és un desafiament que acceptem. Parlem-ne.

J. J. Pérez Benlloch

els abandonen en major nombre. Una prova més de la societat tremendament injusta que s'ha anat creant a Balears les últimes dècades.

El conte suís. Torna el rumor sobre uns comptes secrets en bancs suïssos (on si no) mitjançant els quals ETA podria haver finançat Esquerra Republicana. Diuen que Josep-Lluís Carod-Rovira n'és el titular i que alguns comptes els comparteix amb membres de Batasuna. En un moment especialment clau, amb les declaracions d'Arnaldo Otegi pel mig, la caverna mediàtica fa un nou intent de vincular ERC i ETA. L'Audiència Nacional assegura que investiga el cas, tot i que el responsable de la denúncia sembla ser un ultradretà barceloní que ja ha intentat maniobres falses contra jutges i fiscals.

Divendres, 19 de novembre

Més golf. El Consell de la Generalitat Valenciana sembla disposat a omplir de

campes de golf el País Valencià, fins a l'últim extrem imaginable, i superar qualsevol expectativa. Es fa públic que la Generalitat, en ple debat de l'avantprojecte de la llei d'ordenació de camps de golf, acaba d'aprovar la instal·lació d'un hotel i d'un camp de golf a Picasent (l'Horta Sud) en terreny no urbanitzable després de declarar el sòl com "d'interès comunitari". El grup socialista a les Corts va atacar el projecte de llei del Consell precisament perquè permet la instal·lació d'aquests complexos esportius en zones d'aprofitament agrícola que, a més de retallar els cultius, generen enormes problemes d'ús d'aigua. El cas és que, en aquests moments, el Consell té almenys vint sol·licituds per a la construcció de complexos d'aquest estil. Per cert, el que acaba d'aprovar-se ocuparà un entorn singular: al costat del megacentre penitenciari de Picassent. I en l'àmbit del Parc Natural de l'Albufera. Molt fort, vaja.